

Не трѣбва да си вдигашъ рамената, и не мисли че ти казвамъ глупости.

Ангелика.

Кой има на ума да си вдига рамената?

Г. ДАНДЕНЪ.

Боже мой! не сме до толкозъ слепи. Казвамъ ти още веднажъ, че женидбата е едно свято сжединение, на което трѣбва да са дава всякакво уважение, а никакъ както правишъ ти. (Ангелика клати глава на Клитандра.) Да, да, лошо правишъ и нема освѣнъ да си клатишъ главата и да ми са подсмивашъ.

Ангелика.

Азъ? незнамъ какво искашъ да кажешъ.

Г. ДАНДЕНЪ.

Ако незнаешъ ти, знамъ азъ; и твойте презрения ми са познати, ако и да не сжмъ роденъ благороденъ, поне не сжмъ отъ някоя учорена фамилия; и фамилията на Дандена е...

КЛИТАНДРУ (Задъ Ангелика
безъ да бжди съгледанъ отъ Г.
Дандена).

Да си побжбримъ малко.

Г. ДАНДИНЪ (Безъ да вида
Клитандра).

Хе!